

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 121. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500967958016/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

»Du var anderledes tilmode, da Du laae henkastet under Træerne og havde opgivet alt Haab om Redning,« svarede Fulton.

»Hvad et Menneske siger i Fortvivlelsens Øieblik, naar Febersyncer gjøgle forbi hans Øine, ligesom vilde Fugle, derpaa kan man ikke bygge nogen sikker Dom om hans Væsen.«

»Dog maa der skee Meget endnu, før vi ret kunne glæde os over dette vort Land,« sagde Fulton, »der maa hugges Veie gjennem Skovene og bygges Broer over Floderne, og mange Moradser maae udtørres, for at ikke Menneskene skulle forsmægte paa deres Vandringer, saaledes som det nær var blevet Tilfældet med os.«

»Nu, vær Du kun rolig! alt dette vil nok komme istand uden Din Hjelp,« svarede Barlow.

»Netop fordi vort Fædreland strækker sig saa vidt og bestaaer af saa forskjellige Stater, hvoraf mange ere ligesaa store, som et af den gamle Verdens Kongeriger, netop derfor maae vi ogsaa her tænke paa Midler, hvorved disse adspredte Stater paa den hurtigste Vei kunne sættes i Forbindelse med hverandre; undertiden drømmer jeg om noget Sligt, om store Canaler, der burde anlægges, om Klipper der burde gennemgraves, og om Maskiner, hvorved man kunde seile paa disse Floder, uafhængig af Strøm og af Vind.«

»Hvad kommer alt dette dog Dig ved, og hvordan i al Verden kan Du falde paa saadanne Tanker?«

»Jeg veed ikke selv hvordan, men jeg har tænkt meget derover, siger jeg Dig, jeg har ogsaa læst Adskilligt derom baade i Franklins og i Andres Skrifter; undertiden synes det mig, som om jeg havde hørt